ร่างกฎหมาย

57 การพิพากษาการกระทำผิดทางอาญา ทัณฑ์บน การพิจารณาคดีอาญาของเยาวชน การเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญและบทกฎหมายใหม่

หัวข้อและบทสรุปอย่างเป็นทางการ

จัดเตรียมโดยอัยการสูงสุด

- อนุญาตให้มีการพิจารณาทัณฑ์บนสำหรับผู้กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงจนกระทั่งครบวาระการคุมขังสำหรับการกระทำผิดขั้นแรกของพวกเขาตามที่นิยามไว้
- การให้อำนาจกรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟูสภาพในการให้รางวัลลดหย่อนโทษสำหรับการฟื้นฟูสภาพ มีความประพฤติดี หรือได้รับความสำเร็จทางการศึกษา
- กำหนดให้กรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟูสภาพรับกฎข้อบังคับมาใช้เพื่อทำทัณฑ์บนใหม่ และข้อกำหนดการลดหย่อนโทษ และรับรองว่าพวกเขาทำให้ความปลอดภัยส่วนรวมดีขึ้น
- ให้ผู้พิพากษาศาลเยาวชนเป็นผู้พิจารณาตัดสินตามญัตติของอัยการว่าเยาวชนที่อายุ 14 ปีขึ้นไปควรได้รับการดำเนินคดีและพิจารณาโทษเฉกเช่นผู้ใหญ่หรือไม่สำหรับการกระทำผิดที่ระบุไว้

บทสรุปของนักวิเคราะห์กฎหมายในการประมาณการผลกระทบด้านงบประมาณสุทธิของรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น

- เป็นไปได้ว่ารัฐจะมีเงินออมสุทธิหลายสิบล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี โดยหลักแล้วมาจากการลดลงของจำนวนประชากรในเรือนจำ การออมจะขึ้นอยู่กับว่าจะสามารถนำข้อกำหนดเฉพาะไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างไร
- เป็นไปได้ว่า ค่าใช้จ่ายสุทธิของเขตจะมีประมาณสองสามล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ภูมิหลัง

ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่

California กรมราชทัณฑ์ และ การฟื้นฟู (CDCR) ดำเนินการระบบเรือนจำรัฐ CDCR เป็นผู้รับผิดชอบการให้ที่อยู่สำหรับผู้ใหญ่ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดทางอาญาตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย ของรัฐว่ามีความผิดร้ายแรงหรือรุนแรงและโดยเฉพาะการคุกคามทางเพศ ตัวอย่างของ ความผิดอาญาขั้นรุนแรง รวมถึง การฆาตกรรม ปล้นชิงทรัพย์ และ ข่มขืน ตัวอย่างของ ความผิดอาญาขั้นรุนแรง รวมถึง การทำร้ายร่างกายบางอย่าง เช่น การทำร้ายร่างกายเนื่องด้วยความตั้งใจที่จะปล้นชิงทรัพย์ กรมยังเป็นผู้รับผิดชอบให้ที่อยู่อาศัยสำหรับบุคคลที่มีความผิดทางอาญา อื่น ๆ (เช่น การขโมยอย่างใหญ่โต) ในกรณีที่ บุคคลเหล่านั้น ได้รับการตัดสินก่อนหน้านี้ ว่ามีความผิดร้ายแรง รุนแรงหรือ คุกคามทางเพศ ตั้งแต่ มิถุนายน 2016 มีประมาณ 128,000 คนในเรือนจำรัฐ ด้านล่างนี้ เราจะกล่าวถึง การตัดสินคดีของผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่และ การไต่สวนพิจารณาคดี การให้พ้นโทษ และความน่าเชื่อถือในการตัดสินคดี

การตัดสินคดีสำหรับผู้ใหญ่ บุคคลจะถูกจำคุก ภายใต้การตัดสินที่ยังไม่สิ้นสุดหรือสิ้นสุดแล้ว ภายใต้การตัดสินที่ยังไม่สิ้นสุด บุคคลจะถูกจำคุก ในกรณีที่มีโทษต่ำสุดแต่ไม่มีการระบุโทษสูงสุด เช่น 25 ปีจนถึงจำคุกตลอดชีวิต ภายใต้การตัดสินที่สิ้นสุดแล้ว บุคคลจะได้รับโทษจำคุกที่มีระยะเวลาระบุกับวันปล่อยตัวคนส่วนใหญ่ในเรือนจำของรัฐ ได้รับโทษจากการตัดสินที่สิ้นสุดแล้ว

บุคคลในเรือนจำ ได้รับการตัดสินจากความผิดหลัก หรือความผิดแรก พวกเขามักจะ ได้รับการเพิ่มโทษเนื่องจาก อาชญากรรมอื่นๆ ที่น้อยกว่า ซึ่งพวกเขาได้รับการตัดสินลงโทษในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ กฎหมายของรัฐได้รวมเอาการเพิ่มการตัดคดี ต่างๆที่สามารถเพิ่มโทษเวลาของบุคคลได้ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่ได้รับการตัดสินก่อนหน้านี้ ว่ามีความผิดร้ายแรง หรือรุนแรงโดยปกติต้องได้รับโทษเป็น สองเท่าของผู้ที่ได้รับการตัดสินว่ากระทำความผิดใหม่

การไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษ หลังจากที่ บุคคลได้รับโทษตามจำนวนขั้นต่ำของปี ที่กำหนดสำหรับ การตัดสินที่ยังไม่สิ้นสุดของรัฐ Board of Parole Hearings (BPH) ของรัฐจะทำการไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษ เพื่อตรวจสอบว่า บุคคลที่ พร้อมที่จะ ได้รับการปล่อยตัว จากเรือนจำหรือไม่ ตัวอย่างเช่น BPH จะดำเนินการ การไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษดังกล่าวสำหรับบุคคลที่ ถูกตัดสินจำคุก 25 ปี ถึงตลอดชีวิต หลังจากที่บุคคลนั้นถูกจำคุกแล้ว 25 ปี ถ้าหาก BPH ตัดสินใจที่จะไม่ ปล่อยบุคคลนั้นจากเรือนจำ คณะกรรมการ จะดำเนินการ การไต่สวนภายหลังในอนาคต บุคคลที่ได้รับ การตัดสินที่สิ้นสุดแล้ว ไม่จำเป็นต้องมี การไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษ เพื่อที่จะได้รับการ ปล่อยตัวจากเรือนจำหลังจากสิ้นสุดการตัดสิน อย่างไรก็ตาม บุคคลเหล่านี้บางคน มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษ ก่อนที่พวกเขาจะต้องรับโทษที่ตามที่ถูกตัดสินทั้งหมด ตัวอย่างเช่น บุคคลบางคนที่ ยังไม่ได้รับการตัดสินจาก คดีอาญายังคงมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการไต่สวนพิจารณาการให้พ้นโทษ หลังจากที่เขาได้รับโทษไปแล้วครึ่งหนึ่งของที่ถูกตัดสินนี่คือหนึ่งใน หลายมาตรการที่ได้วางไว้โดยศาลของรัฐบาลกลางเพื่อที่จะลดปริมาณนักโทษของรัฐ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

การลดหย่อนโทษ กฎหมายของรัฐในขณะนี้อนุญาตให้ CDCR ที่จะให้รางวัลการลดหย่อนโทษภายใต้เงื่อนไขกับนักโทษในเรือนจำ ซึ่งลดเวลาที่พวกเขาต้องโทษในเรือนจำลง การลดหย่อนโทษถูกให้สำหรับความประพฤติดี หรือสำหรับคนที่ช่วยงาน การฝึกอบรม หรือโปรแกรมการศึกษา กว่า สองในสามของ ผู้ต้องขัง มีสิทธิ์ที่จะ ได้รับการลดหย่อนโทษ กฎหมายของรัฐจำกัดปริมาณโทษที่ได้รับสามารถลดได้จากการลดหย่อนโทษตัวอย่างเช่น มากกว่าครึ่งของนักโทษมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการลดหย่อนโทษเพียงลดโทษของพวกเขาลง 15 เปอร์เซ็นต์เพราะพวกเขาถูกตัดสินว่าผิดจริงจากความผิดรุนแรง

ศาลยุติธรรมเด็กและเยาวชน

เยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่าก่ออาชญากรรม เมื่อพวกเขา มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยทั่วไปจะถูกพิพากษาใน ศาลเยาวชน อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์บางอย่าง พวกเขาสามารถ ถูกพิพากษาใน ศาลผู้ใหญ่ ด้านล่างนี้ เราจะกล่าวถึง กระบวนการในการพิจารณาว่า เยาวชน จะถูกพิพากษาในศาลเยาวชน หรือศาลผู้ใหญ่

เยาวชนในศาลเยาวชน การพิจารณาคดีในศาลเยาวชนแตกต่างจากการพิจารณาคดีในศาลผู้ใหญ่ ตัวอย่างเช่น ผู้พิพากษาศาลเยาวชนไม่ตัดสินเยาวชนให้ต้องโทษในเรือนจำหรือคุก แต่ ผู้พิพากษา ตัดสินสถานที่อยู่และการฟื้นฟูการรักษาที่เหมาะสม (เช่น การรักษาด้วยยา) สำหรับเยาวชน ที่อยู่บนปัจจัยพื้นฐาน ด้านความผิดของเยาวชน และประวัติอาชญากรรมเยาวชนประมาณ 44,000 คนถูกพิพากษาในศาลเยาวชนในปี 2015

โดยทั่วไปมณฑลจะมี ความรับผิดชอบ สำหรับการนำเยาวชน ขึ้นศาลเยาวชน เยาวชนเหล่านี้บางคนถูกจับให้อยู่สถานกักกันเยาวชนของเขต อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้พิพากษาพบว่า เยาวชนก่ออาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญบางอย่างที่ ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ (เช่น ฆาตกรรม ปล้น และการคุกคามทางเพศบางอย่าง) ผู้พิพากษาให้เยาวชนอยู่ในสถานกักกันเยาวชนของรัฐ กฎหมายของรัฐ กำหนดว่า โดยทั่วไปเขตจ่ายในส่วนของ ค่าใช้จ่ายของที่อยู่อาศัยเยาวชนในสถานกักกันของรัฐเหล่านี้ เยาวชนที่ถูกปล่อยออกมา จากสถานกักกันของรัฐของรัฐ โดยทั่วไปจะอยู่ภายใต้การดูแลในชุมชนโดย พนักงานคุมประพฤติเขต

เยาวชนในศาลผู้ใหญ่ ในบางกรณี เยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่าก่ออาชญากรรม เมื่อพวกเขา อายุ 14 ปีขึ้นไป อาจได้รับการพิพากษาในศาลผู้ใหญ่และ ได้รับการตัดสินโทษแบบผู้ใหญ่ได้ (บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่า ก่ออาชญากรรม ก่อนที่พวกเขา อายุ 14 จะต้องมี คดีของพวกเขาในศาลเยาวชน)คดีดังกล่าวสามารถถูกส่งไปยังศาลผู้ใหญ่ โดยหนึ่ง ใน สาม วิธี ดังต่อไปนี้ :

- ***ตาม ความรุนแรงของ อาชญากรรมโดยอัตโนมัติ*** ถ้าหากเยาวชนถูกกล่าวหาว่ากระทำการฆาตกรรม หรือ การกระทำที่คุกคามทาง ด้วยสถานการณ์พิเศษบางอย่างที่ทำให้อาชญากรรมนั้นรุนแรงมากขึ้น (เช่น ถูกกล่าวหาว่า ทรมานเหยื่อ) เขา หรือเธอ จะต้องถูกพิพากษาในศาล ผู้ใหญ่
- ***ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ของ อัยการ บนพื้นฐานของอาชญากรรมและ ประวัติอาชญากรรม*** ถ้าหาก เยาวชน มีประวัติ ความผิดทางอาญาที่สำคัญและ/หรือ ถูก กล่าวหาว่าก่ออาชญากรรมบางอย่าง ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ (เช่นการฆาตกรรม) อัยการ สามารถยื่น ฟ้องได้โดยตรงในศาลผู้ใหญ่อัยการสามารถใช้สิ่งนี้ ในคดีสำหรับ เยาวชนที่ อายุ 16 หรือ 17 ในช่วงเวลาที่ ก่ออาชญากรรม มากกว่า สำหรับผู้ที่ อายุ 14 หรือ 15
- ***ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้พิพากษา จากการไต่สวน*** อัยการสามารถร้องขอให้มีการไต่สวนในที่ซึ่งผู้พิพากษาศาลเยาวชน ตัดสินใจว่า เยาวชนควรได้รับการ ถ่ายโอนไปยังศาลผู้ใหญ่หรือไม่สำหรับ เยาวชนที่ อายุ 14 หรือ 15 ปี เมื่อ ก่ออาชญากรรม อาชญากรรมนั้นต้องเป็นหนึ่งใน การก่ออาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญบางอย่างที่ ได้ถูกระบุไว้ในพระราชบัญญัติ (เช่น การฆาตกรรม การโจรกรรม หรือ การคุกคามทางเพศบางอย่าง)สำหรับ เยาวชนที่ อายุ 16 หรือ 17 ปี เมื่อ ก่ออาชญากรรม อัยการสามารถร้องขอ การพิจารณานี้สำหรับอาชญากรรมใดๆได้ แต่โดยทั่วไปแล้ว จะทำเช่นนั้น กับการก่ออาชญากรรมที่รุนแรงมากขึ้น หรือ เยาวชนที่มีประวัติความผิดทางอาญาอย่างมีนัยสำคัญ

เยาวชนค่อนข้างน้อยที่จะถูก ส่งไปยังศาลผู้ใหญ่ในแต่ละปี ตัวอย่างเช่น เยาวชนน้อยกว่า 600 คนถูกส่งไปยังศาลผู้ใหญ่ในปี 2015 เยาวชนน้อยกว่า 100 คนถูกส่งไปยังศาลผู้ใหญ่ ในดุลยพินิจของผู้พิพากษาจากการไต่สวน ส่วนที่เหลือจะ ถูกส่งไปยังศาลผู้ใหญ่ โดยอัตโนมัติตาม ความรุนแรงของ อาชญากรรม ของพวกเขา หรือที่ดุลยพินิจของอัยการ ที่อยู่บนพื้นฐานของ ความผิดทางอาญา และ/หรือ ประวัติอาชญากรรมของพวกเขา

เยาวชน ที่ถูกตัดสิน ในศาลผู้ใหญ่ เมื่อพวกเขา อายุต่ำกว่า 18 ปี นั้นก็จะอยู่ในสถานกักกันของเด็กและเยาวชน สำหรับส่วนแรกของโทษ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ต่อ

ของพวกเขา เมื่อ เยาวชน เหล่านี้ มีอายุ 18 ปี โดยทั่วไปพวกเขาจะถูกโอน ไปยังเรือนจำของรัฐ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่า โทษของพวกเขานั้นสั้นกว่า ที่พวกเขาจะสามารถจบได้ก่อนที่จะ มีอายุ 21 ปี พวกเขาก็จะได้รับโทษทั้งหมดในสถานกักกันเด็กและเยาวชน รัฐ จ่าย ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ของเยาวชน ที่อยู่ในสถานกักกันเด็กและเยาวชนที่ถูกตัดสินลงโทษในศาลผู้ใหญ่ หลังจากการรับโทษเสร็จสิ้น โดยทั่วไปเยาวชนเหล่านี้จะได้รับการดูแลในชุมชน โดยเจ้าหน้าที่ ทัณฑ์บนของรัฐ

ร่างกฎหมาย

มาตรการนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง รัฐธรรมนูญของรัฐ ที่จะเพิ่มจำนวนของผู้ต้องขังที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้พ้นโทษและ อนุญาตให้ CDCR พิจารณา ลดหย่อนโทษเป็นรางวัลให้ผู้ต้องขัง มาตรการนี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง กฎหมายของรัฐ ที่กำหนดว่าเยาวชนจะต้องได้รับการพิพากษาในศาลเยาวชนก่อนที่จถูกโอนย้ายไปยังศาลผู้ใหญ่ เราอธิบายบทบัญญัติเหล่านี้ในรายละเอียดด้านล่าง

การพิจารณาให้พ้นโทษสำหรับผู้กระทำผิดที่ไม่รุนแรงมาตรการนี้ เปลี่ยนแปลง รัฐธรรมนูญของรัฐ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับการตัดสินลงโทษว่าผิดใน "ความผิดทางอาญาที่ไม่รุนแรง" มีสิทธิ์ได้รับการพิจารณาให้พ้นโทษ หลังจากที่ได้รับโทษจำคุกครบเวลาสำหรับความผิดแรกของพวกเขาเป็นผลให้ BPH ตัดสินใจว่าจะ ปล่อย บุคคลเหล่านี้ก่อนที่พวกเขาจะรับโทษตามเวลาที่เพิ่มเติมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมอื่นๆ หรือเพิ่มโทษ

มาตรการกำหนด CDCR เพื่อที่จะรับกฎระเบียบมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ แม้ว่า มาตรการ และ กฎหมายปัจจุบัน ไม่ได้ระบุซึ่ง ความผิดทางอาญาที่ไม่รุนแรง การวิเคราะห์นี้จะถือว่าความผิดทางอาญา ที่ไม่รุนแรงจะรวมถึงความผิดทางอาญาใดๆที่ไม่ได้กำหนดไว้โดยเฉพาะในบทบัญญัติว่าเป็นความรุนแรง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2015 มีอยู่ประมาณ 30,000 คน ใน เรือนจำของรัฐ ที่จะได้ รับผลกระทบจาก มาตรการการพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บน นอกจากนี้ ประมาณ 7,500 คน ของบุคคลที่ได้รับโทษจำคุกของรัฐ ในแต่ละปีจะ มีสิทธิ์ได้รับ การพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนภายใต้มาตรการดังกล่าว บุคคลที่ จะ ได้รับผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงข้างต้นในขณะนี้ ได้รับโทษจำคุกสองปี ก่อนที่จะ ได้รับการพิจารณา ให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนและ/หรือ ได้รับการปล่อยตัว ภายใต้มาตรการ เราประมาณการณ์ว่าบุคคลเหล่านี้ จะได้รับโทษประมาณ หนึ่ง ปี ครึ่งในคุก ก่อนที่จะ ได้รับการพิจารณา ให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนและ/หรือ ได้รับการปล่อยตัว

อำนาจในการลดหย่อนโทษ มาตรการยังเปลี่ยนแปลง รัฐธรรมนูญของรัฐ ที่จะให้ อำนาจ CDCR ในการลดหย่อนโทษเพื่อเป็นรางวัลให้กับ ผู้ต้องขัง สำหรับพฤติกรรม ที่ดีและ ได้รับการอนุมัติ ฟื้นฟู หรือสำเร็จการศึกษา กรมสามารถให้รางวัลลดหย่อนโทษเพิ่มเติมกับผู้ที่มีคุณสมบัติ หรือให้ลดหย่อนโทษสำหรับผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นผลให้ CDCR สามารถ เพิ่มปริมาณ ลดหย่อนโทษให้ผู้ต้องขัง ซึ่งสามารถจะช่วยลด ระยะเวลาที่รับโทษอยู่ในเรือนจำ

การพิพากษาโอนย้ายเยาวชน มาตรการการเปลี่ยนแปลงกฎหมายของรัฐ ที่กำหนดว่าก่อนที่ เยาวชนจะถุกโอนไปยัง ศาลผู้ใหญ่ จะต้องมีพิพากษาใน ศาลเยาวชน เพื่อตัดสินว่า พวกเขาควรจะ ได้รับการถ่ายโอน เป็นผลให้ วิธีเดียวที่เยาวชน จะได้รับการ พิพากษาในศาลผู้ใหญ่ คือถ้าผู้พิพากษา ศาลเยาวชน ตัดสินใจที่จะถ่ายโอน เยาวชนไปที่ศาลผู้ใหญ่ เยาวชน ที่ถูกกล่าวหาว่า ก่ออาชญากรรมรุนแรงบางอย่าง จะ ไม่ถูกพิพากษาโดยอัตโนมัติ ในศาลผู้ใหญ่ และไม่มีเยาวชนใด สามารถที่จะถูกพิพากษาใน ศาล ผู้ใหญ่ จากการตัดสินใจของอัยการเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ มาตรการ ระบุ ว่าอัยการ เท่านั้นที่สามารถ แสวงหา การพิพากษาการถ่ายโอนเยาวชน ที่ถูกกล่าวหาว่า (1) ก่ออาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญบางอย่างที่ ระบุไว้ใน กฎหมายของรัฐ (เช่น ฆาตกรรม ปล้น และการคุกคามทางเพศบางอย่าง) เมื่อพวกเขา อายุ 14 หรือ 15 ปีหรือ (2) การกระทำ ผิดทางอาญา เมื่อพวกเขาอายุ 16 หรือ 17 ปี ผลจากบทบัญญัติเหล่านี้ จะมีเยาวชนจำนวนน้อย ที่ได้รับการพิพากษาในศาลผู้ใหญ่

ผลที่มีต่องบประมาณ

มาตรการนี้ จะมีผลกระทบต่างๆต่อ งบประมาณใน รัฐและ รัฐบาลท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ระดับของผลกระทบเหล่านี้ จะขึ้นอยู่กับบทบัญญัติ วิธีการ บางอย่างใน มาตรการที่ถูกตีความ และดำเนินการ เช่น การประมาณการของเราด้านล่าง อาจมี ความไม่แน่นอน อย่างมีนัยสำคัญ

การพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บน สำหรับ ผู้ที่กระทำผิดไม่รุนแรง

เงินออมสุทธิของรัฐ ในขอบเขตที่ผู้กระทำผิด ทีไม่รุนแรง ได้รับโทษจำคุก สั้นกว่าเนื่องจากบทบัญญัติการพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนของมาตรการ มันจะลดค่าใช้จ่ายของรัฐ เมื่อจำนวนขนาดของ นักโทษในเรือนจำลดลงระดับของการออมจะขึ้นอย่างมากกับจำนวนของบุคคลที่ BPH เลือกที่จะปล่อยจากประสบการณ์ของ BPH ที่ผ่านมากับ การพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บน สำหรับ ผู้กระทำผิดที่ไม่รุนแรง บางอย่างที่ เราประมาณการณ์ว่าผลกระทบ ด้านงบประมาณ อย่างต่อเนื่องของบทบัญญัตินี้ มีแนวโน้มว่าจะช่วยออมของรัฐได้ หลายสิบล้าน เหรียญสหรัฐต่อปีเงินออม เหล่านี้จะ ลดลงบ้างโดย ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม สำหรับ BPH ในการดำเนิน การพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนที่มากขึ้น

มาตรการ นี้ยังจะ ส่งผลให้เกิด ผลกระทบทางงบประมาณ ชั่วคราวในระยะใกล้ เนื่องจาก (1) เงินออมที่เพิ่มขึ้นจาก การปล่อยตัวของ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ ต่อ

ผู้กระทำผิด ขณะที่อยู่ในคุก ผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับ การพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บน และ (2) การเร่งของค่าใช้จ่ายของการพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บน กับ บุคคลเหล่านั้น ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วกว่ากำหนด

การเร่งค่าใช้จ่ายในมณฑล เพราะว่ามาตรการอาจส่งผล ให้มีการปล่อยตัวของบุคคลบางคนที่ได้รับการดูแลโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนมณฑล หลังจากได้รับการปล่อยตัวของพวกเขาออกมาจากคุก มาตรการสามารถเพิ่มขนาดของประชากรที่ได้รับทัณฑ์บนในระยะเวลาอันใกล้ในกรณีที่ไม่มีมาตรการ มณฑลจะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการภาคทัณฑ์เหล่านี้ในอนาคตในที่สุด

การลดหย่อนโทษสำหรับนักโทษ

เงินออมสุทธิของรัฐ ในขอบเขต CDCR ให้รางวัลกับบุคคลด้วยการลดหย่อนโทษ มาตราการช่วยลดค่าใช้จ่ายเป็นผลให้ประชากรในเรือนจำน้อยลง ระดับของเงินออมใดๆ มีความไม่แน่นอนสูง ในขณะที่มันจะขึ้นอยู่กับโทษที่ได้รับโดยเฉลี่ยเท่าใดที่ลดลงโดย CDCR ถ้ากรมให้การลดหย่อนโทษเพื่อที่จะลดเวลาเฉลี่ยของผู้ต้องขังที่ได้รับโทษไปไม่กี่สัปดาห์ ในที่สุดมาตรการก็สามารถส่งผลในการออมของรัฐในหลายสิบต่ำล้านดอลลาร์ต่อปีอย่างไรก็ตาม เงินออมสามารถสูงขึ้นหรือลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าหากกรมทำการตัดสินใจที่แตกต่างกัน เพราะว่ามาตรการอาจส่งผล ให้มีการปล่อยตัวของบุคคลบางคนที่ได้รับการดูแลโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนมณฑล หลังจากได้รับการปล่อยตัวของพวกเขาออกมาจากคุก มาตรการสามารถเพิ่มขนาดของประชากรที่ได้ทัณฑ์บนได้ชั่วคราว แต่ในที่สุดรัฐก็จะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเหล่านี้สำหรับการให้ทัณฑ์บนในกรณีที่ไม่มีมาตรการ

การเร่งค่าใช้จ่ายในมณฑล เพราะว่ามาตรการอาจส่งผล ให้มีการปล่อยตัวของบุคคลบางคนที่ได้รับการดูแลโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนมณฑล หลังจากได้รับการปล่อยตัวของพวกเขาออกมาจากคุก มาตรการสามารถเพิ่มขนาดของประชากรที่ได้รับทัณฑ์บนในระยะเวลาอันใกล้ ในกรณีที่ไม่มีมาตรการ มณฑลจะมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการภาคทัณฑ์เหล่านี้ในอนาคตในที่สุด

การดำเนินคดีของศาลเยาวชนในผู้ใหญ่

เงินออมสุทธิของรัฐ ถ้าหากข้อกำหนดมาตรการการไต่สวนเพื่อโอนย้าย ส่งผลให้เยาวชนน้อยลงที่ได้รับการพิพากษาตัดสินในศาลผู้ใหญ่ มาตรการจะมีจำนวนผลงบประมาณของรัฐ สิ่งแรก มันจะลดค่าใช้จ่ายของเรือนจำรัฐและค่าใช้จ่ายในการพิจารณาให้พ้นโทษหรือทัณฑ์บนของรัฐ เนื่องจากเยาวชนเหล่านั้นจะไม่ใช้เวลาอยู่ในคุกหรือได้รับการดูแลโดยเจ้าหน้าที่ทัณฑ์บนรัฐภายหลังได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระ นอกจากนี้เนื่องจากการพิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนโดยทั่วไปมักจะสั้นกว่าศาลผู้ใหญ่ มาตรการจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในศาลของรัฐ เงินออมเหล่านี้ จะถูกหักออกบางส่วนโดยค่าใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มขึ้นสำหรับ ศาลเยาวชน ขณะที่เยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวโดยทั่วไปจะใช้เวลามากขึ้นในสถานกักกันเด็กและเยาวชนของรัฐ (ตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้ ส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายของที่อยู่อาศัยสำหรับเยาวชนเหล่านี้ ในสถานกักกันเด็กและเยาวชนของรัฐจะถูกจ่ายเงินโดยมณฑล) โดยรวมแล้ว เราประเมินว่าการออมสุทธิให้กับรัฐจากผลกระทบข้างต้นอาจจะไม่กี่ล้านดอลลาร์ต่อปี

ค่าใช้จ่ายของมณฑล หากเยาวชนน้อยลงถูกพิพากษาและตัดสินในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ มาตรการก็จะมีจำนวนของผลของงบประมาณในมณฑล สิ่งแรก ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น มณฑลจะต้องรับผิดชอบในการจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งของที่อยู่อาศัยของเยาวชนเหล่านี้ในสถานกักกันเด็กและเยาวชนของรัฐนอกจากนี้หน่วยงานมณฑลคุมประพฤติจะต้องรับผิดชอบในการกำกับดูแลเยาวชนเหล่านี้หลังได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระเพราะว่าขั้นตอนศาลเยาวชนโดยทั่วไปมักจะสั้นกว่าขั้นตอนศาลผู้ใหญ่ ค่าใช้จ่ายมณฑลข้างต้นจะได้รับการชดเชยบางส่วนจากเงินออมตัวอย่างเช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตศาลสำหรับเยาวชนเหล่านี้—เช่นทนายความเขต ทนายของรัฐและมณฑลคุมประพฤติ—จะประสบกับการลดภาระงาน **โดยรวมแล้วเราคาดว่าค่าใช้จ่ายสุทธิของเขตเนื่องจากผลกระทบข้างต้นมีแนวโน้มว่าจะเป็นไม่กี่ล้านดอลลาร์ต่อปี**

ผลของงบประมาณอื่นๆ

มาตรการยังอาจส่งผลกระทบต่ออัตราการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบที่แตกต่างกัน ถ้ามาตรการส่งผลให้ผู้กระทำผิดใช้เวลาน้อยลงในคุกและเวลามากขึ้นในชุมชนก็อาจส่งผลให้ผู้กระทำผิดเหล่านี้ก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้รหรืออาชญากรรมเร็วกว่าที่พวกเขาจะมี ในทางตรงข้าม มาตรการสามารถนำไปผู้กระทำผิดที่มากขึ้น ที่เข้าร่วมในโปรแกรมการศึกษาและ ฟื้นฟูซึ่งช่วยลด โอกาส ของพวกเขาในการก่ออาชญากรรม ในอนาคต ผลกระทบสุทธิของปัจจัยข้างต้น ไม่เป็นที่รู้จัก

ดูเว็บไซต์ *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* สำหรับรายชื่อคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเริ่มแรกเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* เพื่อดูรายชื่อผู้สนับสนุน 10 อันดับแรกของคณะกรรมการ